

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

V. V.

zastoupen advokátkou JUDr. Klárou Doležalovou
sídlem Sokolovská 32/22, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému:

Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2017, č. j. PPR-4335-3/ČJ-2017-990115

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal dne 5. 4. 2017 žádost, kterou se u žalovaného domáhal výmazu jím zpracovávaných osobních údajů žalobce. Žalovaný o žádosti rozhodl shora napadeným rozhodnutím tak, že jí částečně vyhověl, částečně nikoliv. Žalobce se u zdejšího soudu domáhá zrušení tohoto rozhodnutí.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce ve své žalobě formuluje toliko jeden žalobní bod. Podle žalobce je totiž napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť není řádně odůvodněno.
3. Povinnost odůvodnění napadeného rozhodnutí dovozuje žalobce z § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a z § 83 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v rozhodném znění (dále jen „zákon o policii“).
4. Žalobce se domnívá, že z povahy věci musí odůvodnění rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno žádosti o výmaz osobních údajů, obsahovat minimálně závěr policejního orgánu, že se jedná o údaje evidované na základě zákonného důvodu a samotný závěr, že je jejich uchování potřebné z hlediska plnění úkolů Policie ČR a tato potřeba proporcionálně odpovídá závažnosti takového zásahu do práv žalobce. U obou závěrů přitom musí dle žalobce být alespoň stručně uvedeno, na základě jakých skutečností, úvah a důkazů k nim policejní orgán dospěl.
5. Žalovaný ovšem shora uvedeným požadavkům nedostál; namísto skutečného odůvodnění uvádí toliko skartační lhůty spisového materiálu, tj. skutečnosti, které nejsou z hlediska zákonnosti ani potřebnosti evidence daných osobních údajů relevantní a ani pro odůvodnění rozhodnutí žalovaného v této konkrétní věci nemají žádný význam.
6. Žalobce proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil s tím, že žalovaný je mu povinen nahradit náklady řízení.
7. Žalovaný ve svém vyjádření na úvod obecně popisuje problematiku zpracování osobních údajů v rámci Policie České republiky.
8. Žalovaný výslovně uvádí, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, neboť má za nepochybné, že napadené rozhodnutí je srozumitelné, dostatečně určité a individuálně vyřízené ve všech svých souvislostech.
9. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce byl napadeným rozhodnutím vyrozuměn v požadovaném rozsahu, ve srozumitelné formě o účelu zpracování svých osobních údajů, jakož i o kategorii zpracovávaných osobních údajů.
10. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce, podle kterého bylo napadené rozhodnutí odůvodněno toliko sdělením skartační lhůty. Podle žalovaného napadené rozhodnutí jednoznačně reflektuje individuální aspekty projednávané věci, rozvádí skutečnosti, které

rozhodnutí o nevyhovění žádosti odůvodňují, přičemž z nich lze zjistit, jak žalovaný k učiněnému závěru dospěl, včetně uvedení okolností, o kterých se ve své úvaze opřel.

11. Žalovaný uvádí, že zákon o policii výslovně vylučuje aplikaci správního řádu, pročež žalobce nesprávně poukazuje na § 68 správního řádu.
12. Závěrem žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 11. 1. 2021, setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích i argumentech.
15. Žaloba není důvodná.
16. Podstata projednávané věci spočívá v otázce, zdali je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, pro nedostatek důvodů, či nikoliv.
17. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“): *„Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce [...]“*
18. Podle § 21 odst. 1 písm. b) téhož zákona: *„Každý subjekt údajů, který zjistí nebo se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, může požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav. Zejména se může jednat o blokování, provedení opravy, doplnění nebo likvidaci osobních údajů.“*
19. Podle § 83 odst. 2 písm. a) zákona o policii, v rozhodném znění: *„Policejní prezidium na písemnou žádost osoby provede neprodleně po jejím doručení bezplatně úpravu, likvidaci, blokování nebo doplnění nepravdivých anebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele nebo žadateli poskytne vysvětlení. Pokud by opravou, likvidací, blokováním nebo doplněním osobních údajů bylo ohroženo plnění úkolu podle § 85, může policie místo těchto operací připojit k souboru opravné prohlášení [...]“*.
20. Podle § 83 odst. 5 téhož zákona: *„O vyřízení žádosti policie žadatele písemně informuje. Informace o vyřízení žádosti obsahuje odůvodnění, s výjimkou případů, kdy se žadateli vyhovuje v plném rozsahu. Pokud by vyhověním žádosti nebo sdělením o nevyhovění žádosti došlo k ohrožení plnění úkolu podle § 85, policie žadatele písemně vyrozumí o tom, že nezpracovává žádné osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Informace o vyřízení žádosti musí obsahovat poučení o tom, že žadatel má právo obrátit se na úřad.“*
21. Podle § 83 odst. 6 téhož zákona: *„Na postup při vyřizování žádosti se nepoužijí ustanovení správního řádu o správním řízení.“*
22. Podle § 87 odst. 2 písm. a) téhož zákona: *„Policie osobní údaje nezlikviduje, jsou-li dále využívány při plnění úkolu podle tohoto zákona nebo se jedná o osobní údaje, které jsou součástí*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

spisového materiálu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovány v listinné nebo automatizované podobě [...]“.

23. V projednávané věci žalovaný postupoval podle § 83 zákona o policii, který je *lex specialis* vůči § 21 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů. Platí přitom, že podle § 83 odst. 6 zákona o policii se na postup při vyřizování žádostí podle § 83 odst. 2 písm. a) téhož zákona správní řád nepoužije. Argumentace žalobce § 68 správního řádu proto neobstojí. Tato skutečnost ovšem sama o sobě neznamená, že by napadené rozhodnutí nemělo být odůvodněno, ba právě naopak. To lze totiž v první řadě dovodit již z § 83 odst. 5 zákona o policii, který jednoznačně stanoví jako jeden z požadavků vyřízení žádosti podle § 83 odst. 2 písm. a) řádné odůvodnění (ledaže by bylo žádosti plně vyhověno, což ovšem v projednávané věci nenastalo). Podpůrně lze v této souvislosti uvést, že sdělení podle § 83 odst. 5 zákona o policii je správním rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 49/2018-50). Musí proto být odůvodněné, což vzhledem k tomu, že se rozhoduje o právech a povinnostech dotčené osoby (a to dokonce právech ústavních – srov. čl. 10 odst. 3 Listiny), plyne již z požadavku demokratického právního státu formulovaného v čl. 1 odst. 1 Ústavy a rovněž tak z pouhé skutečnosti, že takové rozhodnutí může být podrobeno soudnímu přezkumu, přičemž soud při své kognici vychází z důvodů napadeného aktu.
24. Pokud jde o samotné požadavky kladné na odůvodnění správního rozhodnutí, z odůvodnění správního rozhodnutí musí jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky. Užité argumenty a závěry správního orgánu nesmí vzbudit pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74).
25. Projednávaná věc se týká ochrany osobních údajů. Ty je možné zpracovávat pouze v zákonem vymezených případech. Jedním z těchto případů je i situace, kdy dochází ke zpracovávání osobních údajů v rámci provádění právních povinností správce (§ 5 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů). Právní povinností je přitom i plnění úkolů policie ve smyslu § 87 odst. 2 písm. a) zákona o policii.
26. Sporná část napadeného rozhodnutí je odůvodněna následovně. Zaprvé, žalobci byla poskytnuta informace o jeho osobních údajích zpracovávaných policií, včetně účelu jejich zpracování, spisové značky konkrétních spisů a skutkových okolnostech ve smyslu právní kvalifikace šetřené věci. Zadruhé, žalobci bylo rovněž sděleno, vedle stanovených plánovaných skartačních lhůt spisů, že jeho žádosti není možné vyhovět s odkazem na plnění povinností podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v rozhodném znění, a oprávnění Policie České republiky v § 87 odst. 2 písm. a) zákona o policii, neboť požadované osobní údaje žalobce jsou součástí spisových materiálů vedených Policií České republiky.
27. Ve světle shora uvedeného tak lze uzavřít, že v projednávané věci byl žalovaný povinen zvážit, zdali zpracováváné osobní údaje spadají pod § 87 odst. 2 písm. a) zákona o policii; pokud ano, byl žalovaný povinen vymazání osobních údajů odepřít. Takovou úvahu

žalovaný jednoznačně učinil (str. 3, 4 a 5 napadeného rozhodnutí). Není proto pravdou, že by se odůvodnění napadeného rozhodnutí omezovalo toliko na konstatování skartační lhůty, jak ve své žalobě uvádí žalobce. Právě naopak, žalobcem napadené rozhodnutí je koherentní, logické a řádné odůvodněné a obsahuje určité a srozumitelné informace stran toho, jaké osobní údaje a proč žalovaný zpracovává. Soud proto takovéto odůvodnění považuje za plně dostačující.

28. Lze tak shrnout, že žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že s ohledem na to, že předmětné osobní údaje jsou součástí spisového materiálu, nelze je s odkazem na § 87 odst. 2 písm. a) zákona o policii zlikvidovat. Informace o skartačních lhůtách nebyla jádrem tohoto odůvodnění, ale toliko jeho doplňkem pro vstřícné vysvětlení, kdy daný spisový materiál bude moci být skartován a kdy tím pádem budou moci být zlikvidovány i předmětné osobní údaje. Napadené rozhodnutí tedy není možno považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji výrokem I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. ledna 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu